

Ex Simeone Reverende, Magnifice et Excellentissime.

Quo ad Te mihi solitudo sum, quoniam ubique tuis viis mea amaribus
debeo. Primum est, quod rursum ad nos decesserit, resideniam sedis fatis
concessisse. Eius dationem ad Nescium nostrum decessus posse sunt,
qui persuasi sunt, si tuo cōprimis lauro insinuarerit. Huius in sac-
re facere vel possis vel vales, statim vestri ignarus, me omnino latere
possibiles. Nescio cum tamen tuō affectu commendare negaveram
dubitum. Tunc inde ex varijs spiculis tuis iam cognita esse spero,
licentia gradum apud vos ante septennium, nisi fallor, impetravimus.
Doctoris ante aliquod dies venen, magna in benevolentia vestra
feliciter posita, quam ex collegium nostrum scripta ad R. Taculatam
vestram epistola exoravit, apud nos impetravimus. Bonis viris, fratre
utens patre, e quo huiusmodi, gratia dispensatrix, laboribus viris et destitutis
omnibus facultatibus occasionem afferentes gradum negligendam non
non esse existimari, e quo munera expecta a pleris taculatis non
bris ipsi remitterentur. Propter igitur ei condonatus ut pere, spem in vos
non innotam. Nam si ex bona ipsius huius in exortatione, orthodoxya denun-
cissime et cum risu verbam zelo abbrente, tum in labore ad propria
lum concioniatis, qua negaveram vulgaria sunt, respicere, my nō sum Ecclesia
publicum promovere volueris. Quod ex eiusdem cum gratiam ex Ecclesia saluta-
re facilius Te esse firmissime sum persuasi. Sed ex alias temetipsa
agnoscere rationes, cum in episcopum tuā id genus viro, qui recentioribus
Ecclisia nostra deformatoribus, ijs praecepit, qui tuō nominis inserviantur,
ex integra coniunctione planiora in Te eromunt, serio fervores calamis
obviam eant, nullatenus dubito. Ita enim sibi tuis angustiis ex alijs
in bello sacra negaveram gregarii milites, alijs tamen tuō ex frigore,
inioris veritatis sententiis abundantibus partes tuas deciderent ex meliori
parti forent suppicias. Tuo igitur, Vir Reverendissimo, ibi xi..
Senectū, tuō omnino favore dignissimi, ibi fieri consilium rationem
suebas, eoz ius partes tibi fortiorer restas habebas. Dein
commentarii se tibi polyl, antedictum meorum in collegio Examinatio
omnium diligentissimorum. Carolus Helmer ~~Reptoriensis~~. Is interro-
gationibus meis ita semper satisfacit, ut plura à ministerio cōdicta
tu ne quidem resistat requiri. Propter igitur propositum ab uesti venient, cum
tuō affectu exigitissime comendo. Ned enim amare non possum
antidictorum numeru eos, qui rerum suarum ita satagunt, ut ex
ipsis fundamentis Thologium sanitatis et adeo iboneos se fore
Quo ex Christiana pietatis ministros, re ipsa demonstrans.
Is tibi afferet tres posteriores meas, quas Precepta in argu-
mento de Notitia eccliarum sacrarum in somme irregeneris offensi-
Disputationes. Unānam unam Precepta in longā Disputatione

refulisse. ad diuersorum longiorum ad magnum. Tractum hunc intimum. epistolam
 Langinum. monstrem illud dominis. Lipsia hoc transcripsimus. 26. i. 16.
 rnum est. hinc monstru ex meritis diversis compedito. nunguam ego re-
 gressor. si tñ jam alibi graphicè desinxisti. Breitkoplo quis respon-
 sedum sit. ipsa sciphi iustini lectio consitum suppositibil. Tn
 vero vale. Vir magnifice. Ser. Rostori. die xi. Aprilis; an.
 mcccx.

Reverentissimi domini Tri

idem es observantissimus
 cultor

J. F. Sch. D.

Magnifico et reverendissimo
Viro, Dn. Joanni Friderico
Mayero, Theologo meritis
Scriptisq; celebratissime,
Rev. Maj. Sueciae per Germania-
mæ provincias Consiliarii
in dactis Primario, et. Do-
mino et in Christo Fantori
snu aeternum venerando.

Gryphus Walzæ.